

[Justitsministeren.]

Kapring af et luftfartøj vil i dag under forudsætning af, at betingelserne for at udøve dansk jurisdiktion er opfyldt, kunne straffes efter straffelovens § 260 om ulovlig tvang og § 184 om forstyrrelse af driftssikkerheden for bl. a. luftfartøjer. Gerningsbeskrivelsen i disse bestemmelser er imidlertid ikke helt dækkende, når talen er om kapring af luftfartøjer. Dertil kommer, at bestemmelserne ikke giver mulighed for at idømme højere straf end fængsel indtil 6 år. Straffen kan dog i medfør af straffelovens § 88 under særdeles skærpene omstændigheder forhøjes til fængsel indtil 9 år.

På denne baggrund foreslås det i straffeloven at indsætte en særlig bestemmelse om kapring af luftfartøj. Strafferammen er foreslået fastsat til fængsel indtil 10 år, der dog forhøjes til fængsel i indtil 16 år, hvis handlingen har haft en særlig farlig karakter.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om midlertidig importafgift.

(Lovforslaget (nr. 45) findes i tillæg A sp. 849, fremsættelsen i tidenden sp. 799).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Orla Møller: Dette lovforslag er en indfrielse af et løfte, som finansministeren gav ved anden behandling af lovforslaget om den midlertidige importafgift her i tinget den 20. oktober. Henvendt til hr. Poul Dam sagde finansministeren ifølge Folketingstidende 1971-72, sp. 134:

„Jeg kan godt give . . . det tilsagn, at vi i den kommende tid meget nøje vil følge de brancher og virksomheder, som har henvendt sig til folketingsudvalget, og se, hvordan det kommer til at gå.“

Jeg kan føje til, at finansministeriet nøje har vurderet de klager og forslag, der siden lovens vedtagelse er fremkommet.

Nogen kritik og adskillige klager over loven kunne nok have været sparet, om man havde taget det løfte, finansministeren gav, for dets pålydende, hvad der jo altså var

grund til. Jeg gør i den forbindelse opmærksom på, at forslaget har tilbagevirkende kraft fra den 21. oktober. Også på baggrund af dette ser adskilligt af den tidligere debat for en måneds tid siden noget anderledes ud. De stærke bekymringer om ikke at få forslaget tilstrækkelig sagligt behandlet på grund af manglende tid var i realiteten overflødige. Vi kunne på baggrund af finansministerens løfte godt have gennemført forslaget endnu hurtigere og derved have undgået nogle omgælder af lovens virkninger.

Nu er der normalt ikke megen grund til at græde over spildt mælk, og der er heller ikke meget vundet ved at tærskle aftærsket korn. Det er vigtigere for mig at få fastslået, at regeringen altså ikke snublede i starten med dette forslag. Ifølge dets natur skulle der en hurtig gennemførelse til og derefter tid til at vurdere dets virkninger i detaljer. Dette er nu sket, og jeg kan erklære mig tilfreds med forslaget til ændringer. De ligger på linje med de principper, der lå bag socialdemokratiets hensigter ved indførelsen, i det væsentlige de to grundtanker i at hæmme importen, så betalingsbalancen forbedres og chancerne for øget arbejdsløshed reduceres.

Forslaget bevirker sammen med de ændringer, der fandt sted ved lovens gennemførelse, at ca. 50 pct. af de importerede varer er blevet afgiftsfri. Det kan naturligvis diskuteres, om dette er for lidt eller for meget. De, der principielt er modstandere af loven, ville naturligvis have haft endnu flere undtagelser. Socialdemokratiets vurdering er, at finansministeren har strakt sig så langt, som der er rimelighed i, og at der er taget nødvendige hensyn til beskæftigelsesmuligheder og den erhvervsmæssige situation i visse brancher. Metervarer, flere grupper af betydning for elektronikindustrien, læderindustrien og plastindustrien tilgodeses ved de foreslåede ændringer. Finansministeren har dermed vist god vilje til at løse de problemer, der er opstået for nogle af erhvervene.

Det siger sig selv, at vi i det kommende udvalgsarbejde vil være opmærksom på alle de problemer, der vil blive rejst både af udvalgets medlemmer og af de deputationer, vi kan vente fra erhvervene. Men det er nok nødvendigt at gøre opmærksom på, at der skal være tungtvejende argu-